
Postanowienie z dnia 12 listopada 1976 r. (II KZ 190)

Palestra 21/3-4(231-232), 104

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

pracuje nad rekreacją adwokatów, a znany trener Jan Mulak opracował zasady i wskazówki fizycznego i psychicznego błogostanu w każdym wieku... Będziemy w Grzegorzewicach biegać po ścieżce zdrowia.

Na zakończenie dyskusji głos zabrał adw. dr Zdzisław Czeszejko, prezes NRA. W swym wystąpieniu, oceniając pozytywnie wszechstronną działalność Ośrodka zainicjowaną przez NRA, dał wyraz interesująco przedstawionemu pogładowi o konieczności wiązania przeszłości z przyszłością, bez zapominania jednak o dniu dzisiejszym, o realiach codzienności oraz o potrzebach i wymaganiach chwili współczesnej.

Pasja pracy społecznej na rzecz adwokatury budzi szacunek. Ta pasja musi być i jest sprzęgnięta klamrą z rozsądkiem. Stąd właśnie powstają i powstawać będą niezaprzeczalne wartości osiągnięte przez Ośrodek.

Na zakończenie obrad adw. Tadeusz de Virion wygłosił prelekcję „O znaczeniu słowa”. Było to piękne i głęboko przemyślane wystąpienie, którego treść trudno by było tutaj streszczać. Nagrane na taśmie, powinno być, moim zdaniem, utrwalone także w druku na łamach „Palestry”.

I jeszcze jeden akcent z dorocznego zebrania plenarnego OBA, Wyróżnienia za twórcze osiągnięcia w Ośrodku Badawczym Adwokatury otrzymali: adw. Olgierd Missuna (pośmiertnie), mgr Elżbieta Charazińska, pracownik naukowy Galerii Malarstwa Polskiego Muzeum Narodowego w Warszawie i zarazem sekretarz Muzeum Adwokatury, adw. Jerzy Nowakowski i niżej podpisany.

Henryk Nowogródzki

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO

POSTANOWIENIE

z dnia 12 listopada 1976 r.

(II KZ 190/76)*

Jeżeli wniosek o wznowienie postępowania składa sam oskarżony, który dotychczas nie został pouczone o istnieniu w tym zakresie tzw. przymusu adwokackiego, to obowiązkiem sądu jest pouczyć tego oskarżonego o tym

i wezwać do uzupełnienia braku w określonym mu terminie, a dopiero po ewentualnym bezskutecznym jego upływie sąd może pozostawić ten wniosek bez rozpoznania.

*) Teza postanowienia opublikowanego w OSNKW z 1976 r. nr 12, poz. 150.